

Endelig skal det tages i betragtning, at der på kort sigt er andre usikkerhedsfaktorer, som nødvendiggør forbehold i forhold til årsags-sammenhængen mellem ændringerne fra måned til måned. Samlet kan det dog konkluderes, at en ikke ubetydelig del af ledighedsfaldet siden juni 1994 må henføres til den stigende bestand af orlovspersoner og den tiltagende aktiveringsindsats.

Spm. nr. S 310

Til trafikministeren (25/11 94) af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Kan ministeren oplyse, hvilke virksomheder, organisationer, foreninger m.v. der i årene 1992, 1993 og 1994 har klaget til offentlige myndigheder over unfair konkurrence fra de under Trafikministeriet hørende statslige virksomheder og selskaber, og kan ministeren oplyse, om klagerne har fået medhold eller ej i deres klager, og hvis flere offentlige myndigheder har behandlet klagen bedes disses indstilling til klagerne tillige oplyst?«

Svar (8/12 94)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Under hensyn til, at spørgsmålet ikke kan besvares så kortfattet, som det er forudsat med hensyn til spørgsmål stillet i henhold til forretningsordenens § 20, er det aftalt med spørgeren, at svaret sendes til Folketingets Trafikudvalg.

Spm. nr. S 365

Til socialministeren (2/12 94) af:

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren oplyse, om en kommune kan modregne iværksætterydelse i ægtefællens bistandshjælp?«

Begrundelse

Spørgsmålet er foranlediget af en konkret begivenhed, hvor et par begge er på bistandshjælp, men hvor den ene får tilkendt iværksætterydelse. Denne iværksætterydelse modregnes imidlertid i ægtefællens bistandshjælp, således at familiens samlede indkomst falder drastisk og fa-

milien derfor er nødt til at ophøre med forsøget på at aktivere sig selv.

For god ordens skyld skal det bemærkes, at den pågældende familie er opmærksom på, at indtægter fra virksomheden vil blive modregnet i bistandshjælpen, og at familien helt er indstillet herpå.

Umiddelbart ser det ud til, at den pågældende kommune (Høje-Taastrup) har misforstået iværksætterordningen. Kommunen administrerer den i hvert fald på en måde, så den ikke kan fungere for en familie som den nævnte.

Svar (8/12 94)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Indledningsvis skal det bemærkes, at det forudsættes, at spørgsmålet vedrører igangsætningsydelse efter § 21 i lov om kommunal aktivering og ikke iværksætterydelse (nu etableringsydelse) efter Arbejdsministeriets lovgivning, idet spørgsmålet ifølge begrundelsen er foranlediget af en sag med et ægtepar, hvor begge modtager kontanthjælp.

Efter § 21 i lov om kommunal aktivering har en kontanthjælpsmodtager, som ønsker at etablere og drive selvstændig virksomhed, ret til at få igangsætningsydelse efter en sammenhængende periode med 9 måneders kontanthjælp.

Igangsætningsydelsen udgør en fast månedlig ydelse på 50 pct. af den senest udbetalte kontanthjælp og kan gives i op til 2½ år.

Indtægterne fra den selvstændige virksomhed fratrækkes ikke i igangsætningsydelsen. Det er en forudsætning for udbetaling af ydelsen, at pågældende ikke får lønindtægter ved siden af eller i stedet for indtægterne fra virksomheden.

Modtager den ene ægtefælle igangsætningsydelse, og opfylder den anden ægtefælle selv betingelserne for at modtage kontanthjælp, skal kommunen udmåle kontanthjælpen efter de sædvanlige regler for ægtepar.

Det vil sige, at kommunen skal beregne, hvad ægteparret tilsammen ville være berettiget til i kontanthjælp efter bistandslovens § 37. Kommunen skal herefter i den beregnede kontanthjælp fratække ægteparrets indtægter, herunder også igangsætningsydelsen og eventuelle andre indtægter, der knytter sig til den selvstændige virksomhed. Dette følger af bistandslovens § 38 om fradrag for egne og ægtefællens indtægter i den beregnede kontanthjælp.